

WYWIAD

Zawód pielęgniarki jest w Polsce niedoceniany

Z JOLANTĄ POKOĆĄ,
PREZES POLSKIEGO STOWARZYSZENIA PIELĘGNIAREK UROLOGICZNYCH
ROZMAWIA MAGDALENA OWOC

Katarzyna Ciepiela

Zebranie założycielskie Polskiego Stowarzyszenia Pielęgniarek Urologicznych - 16.12.2008

- Dlaczego zdecydowały się Panie zrzeszyć w odrębnym stowarzyszeniu?

- Mój kontakt z urologią rozpoczął się w 1979 roku i mogę powiedzieć, że w ciągu ostatnich lat ta dziedzina medycyny bardzo dynamicznie się rozwija. Nowe techniki operacyjne, nowe metody badań i bardzo nowoczesny sprzęt - wszystko to spowodowało, że pielęgniarka urologiczna stoi przed coraz nowszymi wyzwaniami.

Powstanie Polskiego Stowarzyszenia Pielęgniarek Urologicznych umożliwiło nam podnoszenie naszych kwalifikacji. Pragniemy organizować sympozja, szkolenia w celu uzupełniania wiedzy, opracować standardy kształcenia. Chcemy jako Stowarzyszenie nawiązać współpracę z sekcją pielęgniarską Europejskiego Towarzystwa Urologicznego. Własna organizacja umożliwi pielęgniarkom urologicznym podnosić kwalifikacje zawodowe czy wydawać certyfikaty. W przyszłości myślimy również

o specjalizacji z pielęgniarstwa urologicznego.

- Ilu członków założycieli było na Kongresie w Wiśle?

- 60 osób

- Ile jest pielęgniarek urologicznych w Polsce?

- Środowisko pielęgniarek urologicznych liczy około 2000 osób.

- Czym różni się praca pielęgniarki od pielęgniarki specjalizującej się w urologii - czy jest to cięższa praca?

- Praca pielęgniarki urologicznej ma swoją specyfikę. Praca w każdym oddziale zabiegowym jest pracą ciężką dla pielęgniarki.

- Z jakimi chorymi spotykają się Panie najczęściej w swojej codziennej praktyce zawodowej - z jakimi przypadkami, schorzeniami?

- Dzisiejsza urologia to są najczęściej przypadki onkologiczne. W grupie tej, najliczniejszymi są choroby nowotworowe nerek, choroby nowotworowe pęcherza

moczowego oraz prostaty. Z tradycyjnych jednostek chorobowych to: mężczyźni z łagodnym rozrostem gruczołu krokowego, pacjenci z kamicą dróg moczowych.

- Czy praca pielęgniarki urologicznej jest w Polsce doceniana?

- Myślę, że generalnie zawód pielęgniarki jest niedoceniany w Polsce, ale mam nadzieję, że to się zmieni w niedługim czasie.

- Jak ocenia Pani sytuację pielęgniarek urologicznych w Polsce, na tle sytuacji w innych krajach?

- Trudno jest mi odpowiedzieć na to pytanie. Nigdy nie byłam i nie pracowałam za granicą. Myślę jednak, że pielęgniarkom w Polsce pracuje się trudniej.

Pielęgniarki w Polsce są narażone na większy stres. Źródłem silnego stresu są realia pracy w Polskich szpitalach:

- zbyt mała liczba etatów pielęgniarskich,
- warunki w jakich wykonują swoją pracę,
- złe warunki lokalowe,
- zły stan techniczny sprzętu,
- ciasne pomieszczenia,
- brak pełnego dostępu do łóżka chorego,
- brak pomocniczego sprzętu, nie wspominając już o wynagrodzeniu.

Myślę, że nasze koleżanki w innych krajach nie mają takich problemów.

- Jakie cele stawia sobie pierwsza Prezes Stowarzyszenia?

- Główne cele to:

- Reprezentowanie interesów pielęgniarek i innych zawodów medycznych związanych z urologią.
- Wyznaczenie celów, kierunków oraz zasad kształcenia i doskonalenia podypłomowego.
- Podnoszenie kwalifikacji zawodowych swoich członków.
- Integracja środowiska zawodowego pielęgniarek pracujących w dziedzinie urologii.
- Organizowanie i wspieranie prac badawczych z zakresu teorii i praktyki pielęgniarstwa urologicznego.
- Wymiana doświadczeń w innych organizacjach pielęgniarskimi w kraju i za granicą.
- Udział w kształtowaniu poziomu moralnego i ochrona godności i etyki zawodowej pielęgniarek urologicznych.
- Podnoszenie i utrzymywanie wysokiej jakości usług medycznych w opiece urologicznej.
- Udział w kształtowaniu i doskonaleniu standardów opieki urologicznej w Polsce.